

ת"פ 23691/08/13 - מדינת ישראל נגד אבי אברגל, חיים חגאי מלכה

בתי המשפט

ת"פ 23691-08-13
10 יולי 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1..אבי אברגל (עציר)
3..חיים חגאי מלכה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם - 1 - בעצמו (הובא ממעצר) ובא כוחו עו"ד - בן יהודה

הנאשם 2 - בעצמו וב"כ עו"ד בן יהודה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הודו והורשעו בכך שביום 10.8.13 בשעה 17:30 התפרצו לחנות של אברהם גדיאן באשקלון בכך שעיקמו צירי דלת צדדית, שברו המנעול, פתחו הדלת, נכנסו לחנות וניתקו את מערכת האזעקה, וזאת כדי לגנוב. הם ניסו לגנוב 250 ₪ מתוך הקופה הרושמת, 100 קופסאות סיגריות, 50 יחידות סכיני גילוח ו-400 יחידות קופסאות שימורים, שהוכנסו לתוך 3 סלים אלא שהבעלים הגיע למקום לשמע האזעקה, לכן הם לא השלימו זממם ונמלטו- עבירות התפרצות לעסק, גרם נזק בזדון וניסיון גניבה.

בתאריך 14.8.13 הנאשמים שוחררו ממעצר.

בתנאים המגבילים שנקבעו לנאשם אבי אברגל נאסר עליו לצאת מביתו למעט בין השעות 16:00 ל-20:00 בליווי הערבה ולמרות זאת, בתאריך 12.12.13, הפר תנאי השחרור בכך שיצא מהבית בשעה 13:30 והתפרץ עם אחר לרכבו של סטניסלב פוגודין שחנה בחניה התת קרקעית באשקלון, בכך שפתחו החלון האחורי, בעדו נכנס לרכב, מתוכו גנבו מכשיר טלפון סמסונג גלאקסי. לשמע צעקות בעל הרכב, שתפסם בכף, הם נמלטו ברכב השייך לאבי הנאשם אברגל- עבירות של הפרת הוראה חוקית, התפרצות לרכב וגניבה.

בעקבות העבירות הנוספות שביצע הנאשם 1, נעצר עד תום ההליכים נגדו.

עמוד 1

לחובת הנאשמים הרשעות קודמות כמפורט:

לחובת נאשם 1: 9 רישומים והרשעות החל מה-18.9.02 ניסיון התפרצות והחזקת כלי פריצה; בהמשך נדון ל-8 חודשי מאסר ביום 15.1.04 בגין עבירות סחר בסם מסוכן, החזקת סכין, תקיפת שוטר והעלבתו;

ב-2.3.14 נדון בגין תקיפה ואיומים וכעבור שבוע נדון שוב בגין איומים; ב-15.3.04 נדון בגין הכשלת שוטר והעלבתו וב-17.2.11 נדון בגין החזקת סכין, לעונשים מרתיעים; הרשעתו האחרונה מה-13.6.11 עת נדון בגין החזקת סם שלא לצריכתו העצמית לשנת מאסר.

לנאשם 2: 6 רישומים והרשעות החל מיום 14.9.92, בימ"ש לנוער, בגין 6 עבירות של פירוק חלקים מרכב; ב-1997 נדון בגין עבירות סחר בסם מסוכן והחזקה בו לצריכה עצמית; ב-28.1.1999 נדון בגין מסירת ידיעות כוזבות; ב-29.2.00 נדון בגין החזקת רכוש חשוד כגנוב, ב-2.5.00 נדון בגין הסגת גבול ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, וב-17.1.05 נדון בגין גניבה- כשבגין כל ההרשעות נדון לעונשים מרתיעים בלבד.

נתקבלו לגבי השניים תסקירים :

לגבי נאשם 1 נתבקש תסקיר בטרם נעצר וצויין בו כי למרות הצהרתו כי מעוניין לערוך שינוי, בפועל מתקשה לעשות זאת ונזקק לחיזוק אך הואיל ונעצר לא באו בכל המלצה לגביו.

לגבי נאשם 2- הוא בן 37, נשוי ואב לארבעה קטינים, השלים 11 שנות לימוד. התגייס לצה"ל ושירת 3 שנים כספר, ומשרת עדיין במילואים ביחידת הכבאים.

משפחתו נקלעה לקשיים כלכליים וכתוצאה איבדה את ביתה.

הוא לוקח אחריות על העבירה ומסביר כי עבד כמנהל עבודה בחברת "עשוש" עבודות עפר אך שבועיים לפני שנעצר הפסיק לעבוד על רקע הרעת תנאי שכרו.

לדבריו לא מצא עבודה ואת העבירה ביצע עם חברו, נאשם 1, כמעשה של שטות מבלי שהפעיל שיקול דעת ובדיעבד אף גילה כי המכולת שייכת לסבתו שהשכירה אותה למתלונן.

הוא מבין המחיר שמשלם והביע רצון להתנצל בפניו. שרות המבחן התרשם כי מתקשה לעמוד באופן רציף בדרישות החברה שכן מגיל צעיר חבר לחברה שולית, אולם סבורים כי למרות זאת אינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים ומודע למחיר הכבד שמשלם בעקבות מעשיו דבר המהווה גורם מרתיע משמעותי.

הם בחנו מולו אפיק טיפולי אך הוא שלל נזקקות טיפולית. למרות זאת התרשמו כי צו של"צ בהיקף 140 שעות יהווה עונש הולם יחד עם עונש מרתיע ופיצוי למתלונן.

התביעה עותרת למאסר אותו ישאו השניים בכלא אך למרות זאת לבקשתי נתקבלה חו"ד הממונה בעניינו של נאשם 2.

התובע מפנה למתחם עונשי הנע בין שנה לשנה וחצי בגין האישום של ההתפרצות לעסק ולגבי הפרת ההוראה החוקית

עמוד 2

והתפרצות לרכב, למתחם הנע בין 8 ל-16 חודשים, כשלגבי נאשם 1 סבור התובע כי המתחם צריך לנוע לקראת מתחם המקסימום.

הסנגור סבור כי לגבי נאשם 2 יש לאמץ את המלצת שרות המבחן ולהימנע ממאסר לחלוטין, שכן הוא אב לחמישה, לאחר שנולד לו תינוק לפני חודשים ספורים, והוא עמד בתנאי השחרור ומנסה לנהל אורח חיים נורמטיבי. לגבי נאשם 1 מבקש לגזור עונש אחד ולהסתפק בתקופת מעצרו המצטבר של שבעה חודשים ולכל היותר 10 חודשים. זאת משום שהוא אב לשני קטינים בני 3 ו-6 ומשפחתו הגיעה לפת לחם. הוא סבור כי בגין האישום השני, אלמלא ההפדה, לא היה נגזר דינו למאסר כלל. שמעתי את הנאשם שביקש להתחשב בו שכן אם יאסר לא יהא מי שיפרנס משפחתו.

התובע הפנה לפסקי דין שנסיבותיהם חמורות מאלו שבפני:

ברע"פ 574/11 **בהראן יוסף נגד מדינת ישראל** מיום 20.1.11 נדון בבית משפט השלום לשלושים חודשי מאסר בפועל ושנה תנאי, פיצוי בסך 25,000 ש"ח, קנס וחילוט המשאית וזאת בגין עבירות קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למבנה, וגניבה של ציוד בשווי 20,000 ש"ח תוך הסתייעות ברכב לביצוע פשע, ונתפס עת ניסה להעביר הרכוש הגנוב לשטחי הרשות במשאית.

ערעור לבימ"ש מחוזי נדחה ובקשת רשות ערעור נדחתה א היא כשכב' השו' ג'ובראן מציין כי ביהמ"ש בחן נסיבותיו האישיות ונסיבות ביצוע העבירות וחומרן ומצא כי מאזן באופן ראוי בין השיקולים השונים.

ברע"פ 10812/03 **דיאא סברי נגד מדינת ישראל** מיום 11.12.03 נדון המבקש בבימ"ש שלום ל-24 חודשי מאסר שכלל הפעלה של שני מאסרים מותנים, בגין התפרצות לבית מרקחת וגניבת 4 שקים גדולים מלאים תרופות בשווי 30,000 ₪ אך נתפסו בכף. המבקש ניסה להימלט מהשוטרים והתנגד למעצרו תוך שפצע שוטר. ערעור לבימ"ש מחוזי נדחה וכך גם הבקשה ובימש"ע 0 כב' השו' גרוניס) ציין כי אין לומר כי העונש חורג ממתחם הסבירות, ובהתחשב בכך ששב לפשוע חודשיים לאחר שחרורו ממאסר בעבירות דומות יש אף להעיד כי העונש קל יחסית.

כמו כן הפנה לעפ"ג 14023-04-09 (מרכז) **מרדכי אזרזאר נגד מדינת ישראל** מיום 7.7.09 שם נדונו בגין הסגת גבול למפעל והיזק לרכוש וגניבת ציוד בשווי ניכר אך נתפסו בכף והרכוש הושב לבעלים.

הם נדונו ל-15 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי בסך 10,000 ₪ כל אחד.

בימ"ש מחוזי קבע כי העונש לא סוטה במידה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והערעורים נדחו.

מה אם כן המתחם העונשי הראוי בגין עבירת התפרצות אחת לעסק וגניבה מתוכו, ואישום של התפרצות לרכב וגניבה מתוכו, לכשלא מדובר בנסיבות חמורות, וככל שהרכוש הגנוב אינו בעל שווי ניכר:

באשר לערך החברתי המוגן- זכות הקניין היא זכות חוקתית מוגנת וכיום המדיניות העונשית הינה להחמיר בעונשיהם של אלו העושים ברכוש הזולת כבשלהם. תחושת חוסר האונים של הציבור, שרכושו הפך הפקר, אובדן האימון הבסיסי של האזרח ביכולת הרשויות ליתן לו הגנה על רכוש אותו אסף בעמל במשך שנים, ריבוי ההתפרצויות לדירות, לבתי עסק ולכלי רכב, שהוליד הצורך להוסיף עוד ועוד אמצעי מיגון, כדי לרכוש מעט ביטחון, הסיכון לפגיעה בבעלי הרכוש הנתקלים בעבריינים - כל אלו ועוד מחזקים האינטרס הציבורי להרחיק מפגעים אלה מן החברה ולנעול אותם מאחורי סורג ובריוח כדי להגן על החברה מפניהם.

המתחם העונשי ההולם עבירת התפרצות אחת לדירה וגניבה מתוכה הינו מאסר לתקופה שלא תפחת משנה- שנתיים ובמקרה שנסיבותיו חמורות או מדובר בעבריין רצידיביסט שלחובתו הרשעות קודמות מאותו סוג, או אם קיים חשש ממשי להישנות עבירה זו בעתיד- אף מאסר ארוך מזה.

המתחם לגבי התפרצות לעסק בנסיבות שאינן חמורות יהא פחות, וינוע בין 10 ל-18 חודשי מאסר. בגין התפרצות לרכב וגניבה בנסיבות שאינן חמורות ינוע המתחם בין עונש מרתיע למאסר, שיכול וירוצה בעבודות שרות.

במקרה שבפני לא מדובר בעבירות שדרשו תעוזה ותחכום אלא עבירות מזדמנות שנעברו ממניע כספי, כשבשני המקרים לא השלימו זממם, למעט גניבת מכשיר הטלפון.

ניתן להפחית מהמתחם העונשי הראוי רק משיקולי שיקום. אילו היה נאשם 2 מכיר בנזקקות הטיפולית שלו ומשתף פעולה עם שירות המבחן בהליך טיפולי שיש בו לצמצם מסוכנות, ייתכן והייתי מוצאת הצדקה להפחית במידה רבה מהמתחם העונשי ההולם, כהמלצת שרות המבחן, אולם הואיל והוא לא עשה כן - אף שמצאתי להפחית במידת מה מהמינימום לא אוכל להימנע לחלוטין ממאסר, ולו בעבודות שרות, זאת למרות לקיחת האחריות, העובדה שלא נדון בעבר למאסר, נסיבותיו האישיות והחרטה שמביע.

שונה המצב לגבי נאשם 1 שכבר ריצה עונשי מאסר בעבר ולא רק שלא היה בכך משום הרתעה אלא גם לאחר ששחרר ממעצר, לא עבר זמן רב עד שהפר התנאים ושב לעבור עבירות רכוש. כדבריו זה חזק ממנו. אילו היה דואג לילדיו הקטנים, היה משתדל לנהל אורח חיים נורמטיבי ולא פורץ וגונב, לכן בקשתו היום להתחשב בו כדי שיוכל לסייע בפרנסת ילדיו - אין בה ממש.

לאור האמור אני גוזרת על הנאשמים עונשים כדלקמן:

על נאשם 1 אבי אברג'ל:

1 מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור.

2. אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

3. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון ועבירה של הפרת הוראה חוקית.

4. יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא יעבור במשך 3 שנים העבירות בהן הורשע. לא יחתום יאסר למשך 90 ימים.

על נאשם 2 חיים מלכה:

1. 6 חודשי מאסר שישא בעבודות שירות במפעל מוגן באשקלון, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.
תחילת המאסר מיום 16.9.14 ועליו להתייבב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.
2. אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
3. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.
4. פיצוי למתלונן בסך 1500 ₪ שיקוזז מהפיקדון או אם אין פקדון יופקד בקופת ביהמ"ש בחמישה תשלומים שווים ורצופים מיום 10.8.14. אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגבה כקנס.
5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.
אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ד, 10/07/2014 במעמד הנוכחים.

**רובין לביא,
שופטת בכירה**